

מנחה לשבת

רכה

בחס כסדרה, על עמך צורנו. על ציון משפן כבודך, וכול בית תפארתנו. בך
דור עבדך, יבא ויגאלנו, רום אפינו, משיח יהוה:

יבנה המקדש, עיר ציון תמלא, ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה, תרמסו
מקדש, יתעבד ויתעלה, על-כוס יין מלא, ככרפת יהוה:

צור, משלו אכלנו, ברכו אמוני, שבקנו והותרנו, כדבר יהוה:

(קודם נטילת מים אחרונים שלפני ברכת המזון):

ידי אסחי אָנא, לגבי חד מנא, לְסַטְרָא חוּרִינָא, דְלִית בְּהּ מַשְׁאָא,

אָזְמֵן בְּתִלְתָא, בְּכַסָּא דְכַרְכְּתָא, לְעֵלְתָא עֲלִתָא, עֲתִיקָא קַדִּישָׁא.

שיר המעלות. ברכת המזון. רצה והחליצנו.

תפלת מנחה בשבת.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיהנה אלהיו: תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל-יום אברכה ואהלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה
וימגלל מאד ולגדלתו אין חסר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך
יגידו: תדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: נעונו נוראתיך
יאמרו וגדולתך אספהנה: גבר רב-טובה בקיעו וצדקתך, ירגנו:
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל-חסד: טוב-יהוה לכל ורחמיו
על-כל-מעשיו: יודוך יהוה כל-מעשיך וחסדיך, כרכוכה: כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-
דור ודר: סומך יהוה לכל-הנפלים וזוקף לכל-הכפופים: עיני
כל אליך ישברו ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו: פותח את-
ידך ומשביע לכל-חי רצון: צדיק יהוה בכל-דרכיו וחסיד בכל-
מעשיו: קרוב יהוה לכל-קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון-
יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את-כל-
אֲהָבָיו, ואת כל-הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך
כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואגחנו נברך יה מעתה ועד-
עולם הללויה:

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאֵם יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת
 בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רֹחִי אֲשֶׁר עָלַי וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ
 לֹא יִמְשָׁלוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּרְעֵף וּמִפִּי זֶרַע וּרְעֵף אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-נְוֶה
 וְאָמַר קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וְיִקְבְּלוּן דָּן מִן-דָּן וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלֵאָה בֵּית
 שְׂכִינְתָּה, קְדִישׁ עַל-אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה, קְדִישׁ לְעָלַם וְלְעַלְמֵי
 עֲלַמְיָא. יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל-אַרְעָא זִיו וְקָרָה: וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ
 נְאֻשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רֵעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְקוֹמוֹ: וּנְטַלְתְּנִי
 רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קָל זִיעַ שְׂגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא
 דִּיהוָה מְאֹד בֵּית שְׂכִינְתָּה: יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעָלַם וְעַד: יְהוָה
 מְלִכּוֹתָה קָאֵם לְעָלַם וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יְצַחַק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לִנְאָר מִחֻשְׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ
 וְהִכֵּן לְכַבֵּם אֱלֹהֵיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֶּה
 לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב-
 חֶסֶד לְכָל-קְרָאִיךָ: צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תַּחֲנוּן אֱמֶת
 לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קֹדֶם: בְּרוּךְ
 אֲדֹנָי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֵס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ
 מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בְּךָ:
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲגֵנוּ כְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן-הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי
 עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יַפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁנִּשְׁמַר תְּהִיף בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְזֶה וְנִרְאָה וְנִיכָרֵשׁ טוֹבָה
 וְנִבְרָכָה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ

כבוד ולא ידם. יהוה אלהי לעולם אודה: ברוך הגבר אשר יבטח
 ביהוה והנה יהוה מבטחו: בטחו ביהוה עדי-עד כי בנה יהוה
 צור עולמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא-עזבת דרשיו יהוה:
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

חן יתגדל ויתקדש שמה ברא בעלמא דיי-ברא כרעותה. ונמליך מלכותה
 במיכון וביומיכון ובמי דקל-בית: ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
 קא שמה ברא מקברו לעלם ולעלמי עלמאי. יתברו וישתבח ויתפאר ויתרפם
 ויתנשא ויתעבר ויתעלה ויתחלל שמה דאדשא קריד הוא לעילא מן-קל-ברכתא
 ושיבתא תשבתתא ונתתתא דיי-אמירו בעלמא, ואמרו אמן:

ואני תפלתילך יהוה עת רצון אלהים ברב-חסדך
 ענגי באמת ישעך:

הוצאת ספר-תורה.

ויהי בנסוע הארון בריך שמה גדלו וכוי ד' אלהינו. אכ הרחמים.

תכנסת ספר-תורה.

חללו. לזו מוזמר. ובנוחה

חצי קדיש

כי שם יהוה אקרא קבו גבל לאלהינו:

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
 שמו באהבה.

בשבת שובה אומרים:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגְּן • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן
 אֲבֹרָתָם :
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב
 לַהּוֹשִׁיעַ •

מן שבת בראשית עד סוף אומרים :
 משיב הרוח ומוריד הגשם
 ובקיצ: מוריד השל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
 אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמָה
 לָךְ מֶלֶךְ יַמִּית וּמַחְיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה •

בשבת שובה מי כמוך אב הרחמים וזכר יצוריו לתיים ברחמים :

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יּוֹם
 יִתְלַלְוֶה סְלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (בשבת שובה סמלך)
 הַקָּדוֹשׁ :

קדושה לשי"ן בחזרת התפלה

נִשְׁדַּשׁ אֶת-שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמַקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּכָתוּב עַל-יַד
 נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר קִי־הַ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ :: צְבָאוֹת מֵלֵא כָל-הָאָרֶץ
 בְּבוֹדוֹ : מ' לְעַמְתְּךָ בְּרוּךְ יֵאמְרוּ : קִי־הַ בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ : מ' וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ
 קָתוּב לֵאמֹר. קִי־הַ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּיָהּ.
 מ' לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִגְזַת נִצְחִים קִדְשֶׁךָ גְּדוּשׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִסִּינֹי
 לֹא נִמוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֶסְתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל
 (בשבת שובה סמלך) הַקָּדוֹשׁ :

אָתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעִמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בְּאֶרֶץ. תִּפְאָרֶת גְּדֹלָה. וְעִטְרַת יְשׁוּעָה. יוֹם
מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעִמְךָ נִתְּתָ: אֲבָרְהָם יִגְל: יִצְחָק יִרְגֵן.
יַעֲקֹב וּבְנָיו יָגוּחוּ בוֹ: מְנוּחַת אֱהָבָה וּנְדָבָה מְנוּחַת
אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוֹה וְהַשְׁקֵט וּבְטָח.
מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה רוּצָה בָּהּ. יִכִּירוּ בְּנֵיהָ וַיִּדְעוּ
כִּי מֵאֵתְךָ הִיא מְנוּחָתָם וְעַל־מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת־
שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצָה בְּמְנוּחָתֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶיךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶיךָ. וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
וְהַגְּחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קְדוֹשְׁךָ.
וַיָּגוּחוּ בָּם יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם.
וְהִשָּׁב אֶת־הָעֲבוּרָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל.
וּתְפַלְתֵּם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמְךָ.

בשבת ראש־חדש וכמועד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּבְרָא וַיִּבְרָא וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁמַע
וַיִּזְכֵּר זְכוּרָנוּ וַיִּסְמְדֵנוּ וַיִּזְכֵּר אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְכֵּר מְשִׁים כְּוָדוֹד עֲבָדֶיךָ. וַיִּזְכֵּר
יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשָׁה. וַיִּזְכֵּר קַל־עִמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְסִגְיָה. לְפַלְיָטָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם לַיְלָה רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ לַחֹדֶשׁ חַג הַמִּצּוֹת לַטּוֹבוֹת חַג
הַסֻּפּוֹת חַג. וַיִּזְכֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וַיִּסְמְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן

כשיגיע שליח צבור למורים
שוחים עמו הצבור ואומרים:

מודים אָנחנו לָךְ שְׂאֵתָה
הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר
יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁחֲחִימְנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בְּן חַסְדֵינוּ וְחַסְדֵינוּ
וְתַאֲסֹף גְּלוּיֵינוּ לְחַצְרוֹת
קְדוֹשׁ לְשִׁמְרֵי חַסְדֵינוּ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה קְלִיבָה שְׁלֵם
עַל שֶׁאָנחנו מוֹדִים לָךְ.
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מודים אָנחנו לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם נָעַד • צוּר חַיֵינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר • נוֹדָה לָךְ
וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל-חַיֵינוּ הַמְסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל-גְּשׂוֹמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ
וְעַל-גְּסִיף שֶׁבְכָל-יוֹם עִמָּנוּ וְעַל-
גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-עֵת •
עָרַב וְבָקֵר וְצִהָרִים • הַטוֹב כִּי לֹא-
כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ
חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל-בָּלָם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכַנּוֹת תָּמִיד לְעוֹלָם נָעַד :

בשבת טובה אומרים: וכחוב לסיים טובים כל-בני ברייתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
וְעֲזַרְתָנוּ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ • בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ • כִּי בְאוֹר
פְּנִיָּךְ גִּמַּת לָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שַׁעַה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בשבת טובה: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לסגוף
אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי. נצר לשוני מרע וססמי מדבר מרעה, ולמקללי נפשי חדום ונפשי
 כעסר לפל חקיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי
 רעה, מהרה הסר עצתם וקלל מתשבתם. עשה למען שמה, עשה למען מינה,
 עשה למען קדשתך, עשה למען תורתך, למען גלצון ידיך הושיעה מינה
 וצנני: יהי לרצון אמרי-פי והגיון לבי לסגיה יהנה צורי וגאלי: עשה שלום
 במרוקיו הוא עשה שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלסגיה יהנה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמניות:
 וערכה ליהנה מנחת יהודה וירושלם פימי עולם וכשנים קדמניות:

צדקתך צדק.

אתרי חורת הש"ץ אומרים צדקתך וכו'. וביום שאילו היה חול לא היו אומרים כמנחה תחנון,
 אין אומרים צדקתך.

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך
 אלהים עד-מרום אשר עשית גדלות אלהים מי
 כמוך: צדקתך פהררי-אל משפטיך תהום רבה
 אדם ובהמה תושיע יהנה:

קדיש תחקבל — לעיל עמי צה.

עלינו לשבח — לעיל עמי צה.

ברכי נפשי את-יהנה. יהנה אלהי גדלת מאד, הוד והדר
 לבשת: עטה אור פשלמה נוטה שמים פיריעה: המקרה במים
 עליומיו. השם-עבים רכובו המהלך על-בגפיר-רום: עשה מלאכיו

רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם
 ועד: תהום פלבוש בפיתו, על-הרים יעמדו מים: מן-גערתך
 ינוסו מן-קול רעמה יתפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום
 זה יסדף להם: גבול-שמת בל-יעברון, בל-ישבון לכסות הארץ:
 המשלח מעינים בנקלים בין הרים יהלכון: ישקו בל-חיתו שדי
 ישברו פראים צמאם: עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים
 יתנו-קול: משקה הרים מעליותיו, מפרי מעשיך תשבוע הארץ:
 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם, להוציא לחם מן-
 הארץ: ויין ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן, ולחם לבב-
 אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר-שם
 אפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: תרים הגבהים ליעלים,
 סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים, שמש ידע מבואו:
 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש בל-חיתו-יער: הכפירים שאגים
 לטרף ולבקש מאל אכלם: תורח השמש יאספון ואל-מעונותם
 ירצונו: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיך
 יהוה בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קננינה: זה הים גדול
 ורחב נדים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם
 אניות יהלכון לויטן זה יצרם לשחק בו: בלם אליך ישברון
 לתת אכלם בעתו: תמן להם ילקטון תפוח ידה ישבעו טוב:
 תסתיר פגיה יבהלון תסף רוחם יגנעו ואל עפרם ישובו: תשלח
 רוחך יבראון ותחדש פגי אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח
 יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשריה
 ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח
 ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי
 את יהוה הללויה:

שיר המעלות. אל יהוה בצרחה לי קראתי ויענני: יהוה הצילה נפשי
 משפת שקר מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה: תצי גבור
 שגונים עם גחלי רתמים: אויזה לי כי גרתי משוף שכנתי עם אהלי קדר: רבת
 שקנה לה נפשי עם שוגא שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות. אשא עיני אל הקרים מאין יבא עורי: עורי מעם יהוה
 עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל יגום שמך: הגה לא יגום ולא
 יישן שומר ישראל: יהוה שמך יהוה צלך על נד מינה: יומם השמש לא יכבה
 ויום בלילה: יהוה שמך מקל רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך וביאתך
 מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לנוד. שמחתי באמרים לי בית יהוה גלף: למדות היו רגלינו
 בשערך ירושלים: ירושלים הנבונה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביה: יהי שלום בחילך שלנה
 בארמונותיה: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו
 אבקשה טוב לך:

שיר המעלות. אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים: הגה כעני עבדים
 אל נד אדוניהם כעני שחטה אל נד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד
 שיחגנו: חגנו יהוה חגנו כי רב שבוענו בוו: רבת שקעה לה נפשו הלעג השאננים
 הבו לגאי יונים:

שיר המעלות לנוד. לולי יהוה שהיה לנו יאמרנא ישראל: לולי יהוה
 שהיה לנו קום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אזי חיים
 שטונו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו חיים הנדונים: ברוך יהוה
 שלא נתנו טרף לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ונאנחנו
 נמלטנו: עורנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

שיר המעלות. הבטחים ביהוה כתר ציון לא ימוט קעולם ישב: ירושלים
 קרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא יגום שבט הרשע
 על גזרל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ויהם: היטיבה יהוה
 לטובים ולישרים בלבבותם: והמשים עקלקלותם יוליכם יהוה את פצלי האון שלום
 על ישראל:

שיר המעלות. בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: או ימלא שחך
 פינו ולשוננו רנה. או יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה
 לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את שבתנו פאסיקים בנגב: הזרעים בדםעה
 ברנה יצרו: הלוח גלף ובלה נשא משוף הורע פא יבא ברנה נשא אלמתי:

שיר המעלות לשלמה. אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר-עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משקימי קום מאחרי-שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידו שגא: הנה נחלת יהוה בנים שבר פרי הבטן: פחצים ביד גבור כן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

שיר המעלות. אשרי כל ירא יהוה תהלך בדרכיו: יגיע פסיה כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה כירכתי ביתך כניח כשמילי זיתים סביב לשלחנה: הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה כטוב ירושלים כל ימי חיה: וראה בנים לבניה שלום על ישראל:

שיר המעלות. רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ונסגו אחר פל שנאי ציון: יהיו פחציר גגות שקרמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העלרים ברפת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

שיר המעלות. ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי מהיניח אונך קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תנרא: קויתי יהוה קוטה נפשי ולדברז הוהקלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה תחסד ותרבה עמו פדות וחוה יסדה את ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד. יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות בנסלאות ממני: אם לא שוייתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

שיר המעלות. זכור יהוה לדוד את כל ענותו: אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: אם אמן שנת לעיני לעמעפי תנומה: עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: הנה שמענוה באסרתה מצאנוה בשדי יער: נבואה למשכנותיו נשתתנה להלם רגליו. קומה יהוה למנוחתך אמה נארוץ ענה: פתניך ילקשו צדק ותסידנה ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחה: נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לך: אם ישמרו בניה ברימי ועלמי זו אלמדם גם בגיהם עדי עד ישובו לכסא לך: כי כתר יהוה בציון אנה למושב לו: זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה: צידה ברך אברך אבינויה אשביע לחם: וכהנה אלקיש ישע ותסידנה רגו ירגנו: שם אצמים קרו לדוד ערכמי גר למשיחי: אויביו אלקיש בשח ועליו יצוץ נורו: